

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 12. srpanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Prihvatiti Božju riječ znači prihvatiti samog Krista

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje (usp. *Mt* 13, 1-23) Isus pripovijeda velikome mnoštvu prisodobu – koju svi poznajemo – o sijaču koji baca sjeme na četiri različite vrste tla. Božja riječ, koju simbolizira sjeme, nije apstraktna riječ, nego sâm Krist, Očeva Riječ koja se utjelovila u Marijinu krilu. Stoga, prihvatiti Božju riječ znači prihvatiti Kristovu osobu, samoga Krista.

Postoje različiti načini primanja Božje riječi. To možemo učiniti kao put, na koji ptice odmah dođu i pozoblju sjeme. To je rastresenost, velika opasnost našega vremena. Zaokupljeni mnogim naklapanjima i ideologijama, izloženi neprestanim mogućnostima da se rastresemo u vlastitome domu i izvan njega, možemo izgubiti osjećaj za tišinu, sabranost, za dijalog s Gospodinom, toliko da se izlažemo pogibelji da izgubimo vjeru, da ne prihvatimo Božju riječ. Sve bismo htjeli vidjeti, a sve nas te svjetovne stvari čine rastresenima.

Druga mogućnost: možemo prihvatiti Božju riječ kao kamenito tlo, s malo zemlje. Tamo sjeme brzo proklije, no brzo se i osuši, jer ne uspijeva duboko pustiti korijenje. To je slika onih koji prihvaćaju Božju riječ s trenutnim oduševljenjem koje, međutim, ostaje površno, ne postaje se jedno s Božjom riječju. I tako, pred prvom teškoćom, patnjom ili životnom nevoljom, te vjere, koja je još tako slaba, nestaje, kao što se osuši sjeme koje padne u trnje.

Možemo, nadalje – i to je treća mogućnost o kojoj Isus govori u prisodobu – prihvatiti Božju riječ kao tlo na kojemu raste trnovito grmlje. Trnje je obmana bogatstva, uspjeha, svjetovnih briga... Tamo Božja riječ malo naraste, ali ostaje ugušenom, nije snažna, umire i ne donosi ploda.

Konačno – to je četvrta mogućnost – možemo je prihvatiti kao dobro tlo. Tu, i jedino tu, sjeme pušta korijen i daje ploda. Sjeme koje padne na to plodno tlo predstavlja one koji Božju riječ slušaju, prihvaćaju je, čuvaju je u srcu i u svakodnevnom je životu provode u djelo.

Ta prisposoba o sijaču je pomalo „majka“ svih prisposoba, jer govori o slušanju Božje riječi. Doziva nam u pamet da je Božja riječ sjeme koje je u sebi plodno i djelotvorno, a Bog ga svuda velikodušno sije, ne obazirući se na gubitke. Takvo je Božje srce! Svatko je od nas tlo na koje pada sjeme Božje riječi, nitko nije isključen! Božja je riječ dana svakome od nas. Možemo se pitati: kakva sam ja vrsta tla? Sličim li putu, kamenitom tlu ili punom trnja? No, ako želimo možemo s Božjom milošću postati dobro tlo, iskrčeno i brižno obrađeno, kako bi sjeme Božje riječi sazrelo. Ono je već prisutno u našem srcu, no hoće li donijeti ploda ovisi o nama, ovisi o tome kako to sjeme prihvaćamo. Često smo rastreseni zbog previše stvari koje nas zanimaju i mame, teško je među mnogim glasovima i riječima razaznati Gospodinovu riječ, jedinu koja oslobađa. Zato je važno naviknuti se slušati Božju riječ, čitati je. Još se jednom vraćam na onaj savjet: nosite uvijek sa sobom malo Evanđelje, džepno izdanje Evanđelja, u džepu, u torbi... I tako, pročitajte svakoga dana mali dio kako biste se navikli čitati Božju riječ i dobro shvatiti koje je sjeme koje ti Bog nudi i misliti na to kojim je tlom ja primam.

Neka nam Djevica Marija, savršeni uzor dobrog i plodnog tla, svojom molitvom pomogne da postanemo tlo bez trnja i kamenja koje lako prima Božju riječ, kako bismo za sebe i za svoju braću mogli donijeti dobre plodove.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

na ovu drugu nedjelju srpnja obilježava se *Nedjelja mora*. Srdačno pozdravljam sve one čiji je posao vezan uz more, osobito one koji su daleko od svojih dragih i svoje zemlje. Pozdravljam sve koji su se jutros okupili na euharistijskom slavlju u luci Civitavecchia-Tarquinia.

More me u mislima vodi pomalo daleko, u Istanbul. Mislim na Aja Sofiju i veoma sam ožalošćen.

Pozdravljam sve vas vjernike Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja, osobito obitelji iz Pokreta fokolara. Sa zahvalnošću pozdravljam predstavnike pastorala zdravlja Rimske biskupije. Mislim na mnoge svećenike, redovnike, redovnice, vjernike laike koji su bili i još uvijek su uz oboljele u ovom vremenu pandemije. Hvala! Hvala za sve što ste činili i činite. Hvala!

Svima želim ugodnu nedjelju i molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!